

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a 2009. március 3. napján Budapesten tartott nyilvános ülésen meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

Az életveszélyt okozó testi sértés büntette miatt **a vádlott** ellen indított büntetőügyben a Nógrád Megyei Bíróság 7.B.107/2008/22. sorszámú ítéletét megváltoztatja annyiban, hogy a vádlott szabadságvesztés büntetését 5 (öt) évi börtönbüntetésre, a közügyektől eltiltás mellékbüntetés tartamát 5 (öt) évre súlyosítja.

A bűnjelek közül a 2. és 11. tételszám alatti bűnjelek iratok melletti kezelését rendeli el.

Megállapítja, hogy az első tárgyalás időpontja helyesen 2008. július 10. napja.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

A vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt a szabadságvesztésbe beszámítja.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

A Nógrád Megyei Bíróság a 2008. október 13. napján kihirdetett 7.B.107/2008/22. számú ítéletével a vádlottat bűnösnek mondta ki emberölés büntetékének kísérletében (Btk.166.§ (1) bekezdés) Ezért őt 3 évi és 6 hónapi börtönbüntetésre, továbbá 4 évre a közügyektől eltiltásra ítélte. A vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt a szabadságvesztés tartamába beszámítani rendelte. Rendelkezett a lefoglalt bűnjelek elkobzásáról, illetve megsemmisítéséről, továbbá egyéb bűnjelek kiadásáról. Kötelezte a vádlottat 252.302 Ft bűnügyi költség megfizetésére.

A kihirdetett ítélettel kapcsolatban az ügyész a nyilatkozattételre 3 nap gondolkodási időt tartott fenn, majd a 26. sorszámú átiratában az ítélet ellen a vádlott terhére súlyosítás végett fellebbezést jelentett be. A vádlott és védője az ítélet ellen a jogi minősítés megváltoztatása és enyhítés érdekében jelentett be fellebbezést.

A védő a nyilvános ülésen fenntartott beadványában bizonyítás felvételét indítványozta, ennek keretében a sértett tanúkénti kihallgatását arra vonatkozóan, hogy a vádlott nem orvul támadta meg a sértettet, hanem az menekülés céljából fordított hátat a vádlottnak továbbá, hogy a vádlott önként hagyta abba a sértett bántalmazását.

Az ítélet tábla a védő bizonyítási indítványát elutasította.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.494/2008/6. számú átiratában és az ügyész a nyilvános ülésen tartott perbeszédében az elsőfokú ügyész által bejelentett fellebbezést fenntartotta, míg a védelmi fellebbezéseket nem tartotta alaposnak. Álláspontja szerint a megyei bíróság a perrendi szabályok megtartásával folytatta le a bizonyítási eljárást, a rendelkezésére álló bizonyítékokat egyenként és összességükben megvizsgálta és ezek mérlegelésével megalapozott ítéleti tényállást állapított meg. Indokolási kötelezettségének is eleget tett. Ennek során helytálló érvekkel zárta ki a védelem által indítványozott enyhébb jogi minősítés megállapíthatóságát. A tényállás alapján okszerűen vont következtetést a vádlott bűnösségére és törvényesen minősítette cselekményét is. Lényegében helyesen sorolta fel a büntetés kiszabására irányuló körülményeket, azonban túlzott jelentőséget tulajdonított a büntetés kiszabásánál az enyhítő körülményeknek. Nem vette figyelembe ugyanakkor kellő súllyal, hogy a vádlott cselekménye azért maradhatott kísérletei szakban, mert az elkövetés eszköze használhatatlanná vált, illetve rokonságához tartozó személyek a cselekmény továbbfolytatásában megakadályozták. Súlyosítóként indítványozta figyelembe venni, hogy a vádlott házastársa, gyermekei anyjának sérelmére orvul követte el a bűncselekményt és korábban 3 alkalommal már őt a bíróság személy elleni erőszakos bűncselekmény miatt jogerősen elítélte, továbbá, hogy cselekményét ittas állapotban követte el. Indítványozta, hogy a másodfokú bíróság mind a fő, mind a mellékbüntetést súlyosítsa, továbbá az ítélet rendelkező részében a 2. és 11. számú bűnjelre vonatkozó rendelkezést változtassa meg és azokat az iratok mellékleteként rendelje kezelni.

A sértett nem kívánt nyilatkozni arra vonatkozóan, hogy kéri-e a vádlott megbüntetését.

A védő perbeszédében a jogi minősítés megváltoztatása és az enyhítés érdekében bejelentett fellebbezését fenntartotta. Utalt arra, hogy a vádlottnak kizárólag az volt a szándéka, hogy megromlott családi életét rendezze, feleségét és gyermekeit a közös családi házba visszavigye. Nem kívánta felesége halálát, csupán „megregulázni” akarta. A használt eszköz - műanyag nyelű kés - alkalmatlan volt az ölési cselekmény véghezvitelére, hiszen az el is tört. Ugyanakkor csak testi sértés

okozására terjedt ki a vádlott szándéka. Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásból is egyértelműen megállapítható, hogy a vádlott nem orvul támadt a feleségére, hanem az fordított hátat neki és ekkor szúrta meg feleségét. A kifejtettek alapján a vádirat szerinti jogi minősítés megállapítását és a büntetés enyhítését indítványozta.

A vádlott az utolsó szó jogán tett nyilatkozatában megbánását hangoztatta, és kijelentette; nem állt szándékában házastársának megölése.

A kétirányú fellebbezés folytán a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be.348.§ (1) bekezdésében foglaltak alapján teljes terjedelmében felülbírálta. A megyei bíróság eljárását vizsgálva megállapította, hogy az az eljárási szabályok maradéktalan megtartásával folytatta le a bizonyítási eljárást, amelynek keretében az ügyben rendelkezésre álló valamennyi bizonyítékot körültekintően megvizsgálta, azokat egyenként és egymással egybevetve mérlegelési jogkörben eljárva állapította meg a tényállást. Ennek keretében részletesen kihallgatta a vádlottat, tanúként hallgatta meg a sértettet és a család tagjait, a vádlott kihallgatását végző rendőrtisztek közül két rendőrt tanúként, az igazságügyi orvosszakértőt, az elmeorvos szakértőt. Értékelte az okirati bizonyítékokat és a bűnjeleket.

A bizonyítékok értékelésével kapcsolatos álláspontjáról az elsőfokú bíróság részletesen számot adott, amely értékeléssel az ítéltábla is maradéktalanul egyetértett. Indokolási kötelezettségének is mindenben eleget tett.

A fellebbviteli bíróság a bizonyítékok hiánytalan mérlegelésére tekintettel megalapozatlannak ítélte a védő által előterjesztett bizonyítási indítványt, ugyanis az elsőfokú ítélet teljes részletességgel - az orvosszakértői vélemény figyelembe vételével - állapította meg azt, hogy a vádlott, miután a sértett elutasította a közös lakásba való visszatérésre utaló felszólítását az előszobában kivette a nadrágja zsebében tartott kést, majd azzal a szobába menekülő és a neki háttal álló sértettet jobb kézzel hátba szúrta. A sértett ezen támadástól egyensúlyát veszítve arccal előre az ágyra zuhant, majd ezt követően a vádlott a sértett hátára további két szúrást mért. Ezt a vádlotti cselekvéssort az azt közvetlenül észlelő családtagok, valamint a sértett egybehangzó vallomása és az orvosszakértői vélemény is megerősítette. A vádlott tehát a neki kiszolgáltatott helyzetben lévő sértettet bántalmazta a tényállásban rögzített módon és a cselekményével kizárólag azért hagyott fel, mert a kés eltörött, illetve a hozzátartozók megakadályozták ebben. Az előzőekben írtakra tekintettel tehát a védő bizonyítási indítványának az ítéltábla nem adott helyt, mert az indítványában foglaltakra vonatkozóan a megyei bíróság részletes bizonyítást vett fel és a tényállást a bizonyítékok tartalmával egyezően rögzítette.

Az ítéltábla álláspontja szerint az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás minden tekintetben mentes a Be.351.§ (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért az irányadó volt a másodfokú eljárásban is.

Az irányadó tényállás alapján az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére és cselekményét is a törvénynek megfelelően minősítette, amikor megállapította, hogy a vádlott a tényállásban rögzített cselekményével a Btk. 166.§ (1) bekezdésébe ütköző emberölés büntettének a Btk.16.§ szerinti kísérletét valósította meg.

A megyei bíróság ítéletének IV. részében részletes indokát adta annak is, hogy a vádlott cselekményét mely szempontok szerint minősítette és miért nem fogadta el a védőnek az erős felindulásban elkövetett emberölés kísérlete, illetőleg az életveszélyt okozó testi sértés büntettének megállapítására vonatkozó indítványát. E körben helyesen mutatott rá, hogy a vádlott valóban indulat hatására cselekedett, ezen indulat kialakulásában azonban közepes fokú ittassága is szerepet játszott, ugyanakkor a vádlott indulatát kiváltó ok nem tekinthető a vádlotton kívül álló oknak és erkölcsileg sem tekinthető menthetőnek. Így tehát az erős felindulásban elkövetett emberölés megállapítására nem látott alapot. Részletes indokát adta annak is, hogy a Legfelsőbb Bíróság 15. irányelvében foglalt alkalmazásával miért nem tekinthető a vádlott magatartása testi sértés elkövetésére irányuló cselekménynek. E körben - tényállási elemeket részletesen értékelve - helyesen mutatott rá arra is, hogy a vádlott tudata átfogta a sértett életének kioltásának lehetőségét is, és ebbe belenyugodva cselekedett, amikor 3 alkalommal hátba szúrta. Az eshetőleges ölési szándékát támasztják alá a sérülések jellege és azok száma, elhelyezkedése, a támadott testtájék fontossága, illetőleg a vádlottnak a cselekmény utáni kijelentése is.

Mindezekre tekintettel az ítélőtábla maradéktalanul osztotta a megyei bíróságnak a cselekmény minősítésével kapcsolatban elfoglalt jogi álláspontját és nem értett egyet a védőnek az egyéb jogi minősítésre vonatkozó indítványával.

A megyei bíróság lényegében teljeskörűen sorolta fel a büntetés kiszabásánál irányadó körülményeket, azonban azok részben helyesbítésre, illetve kiegészítésre szorulnak annyiban, hogy a súlyosító körülmények körében nagyobb nyomattal kell figyelembe venni, hogy a vádlott a neki kiszolgáltató helyzetben lévő feleségét még akkor is támadta, amikor már az ágyon feküdt, és cselekményével csak akkor hagyott fel, amikor rokonai a sértett mellől erő alkalmazásával eltávolították. Az enyhítő körülmények körében a fellebbviteli bíróság csekélyebb súllyal értékelte azt a tényt, hogy a vádlottnak két kiskorú gyermek eltartásáról kell gondoskodnia, ugyanis a vádlott rendszeresen zaklatta, üldözte családtagjait, így gyermekeit is, illetőleg gyermekei édesanyja ellen követte el a bűncselekményt.

Az ítélőtábla álláspontja szerint tévedett az első fokon eljáró megyei bíróság, amikor úgy ítélte meg, hogy a vádlott javára alkalmazható a Btk.87.§ (2) bekezdés b./ pontjában írt enyhítő rendelkezés és ennek figyelembe vételével állapította meg a főbüntetés mértékét. Az ítélőtábla - egyetértve a büntetés súlyosítására irányuló ügyészi indítvánnyal - arra az álláspontra helyezkedett, hogy a családját rendszeresen zaklató, italozó és korábban már többször büntetett, kiemelkedő

tárgyi súlyú élet elleni bűncselekmény kísérletét megvalósító vádlottal szemben nem kerülhet sor az enyhítő rendelkezés alkalmazására, ezért a megyei bíróságnak a büntetés kiszabására vonatkozó ítéleti rendelkezését megváltoztatta és a vádlott szabadságvesztés büntetését 5 évi börtönbüntetésre, a közügyektől eltiltás mellékbüntetés tartamát pedig ehhez igazodva 5 évre súlyosította.

A fellebbviteli bíróság álláspontja szerint a törvényi büntetési tétel alsó határában megállapított 5 évi börtönbüntetés és az ehhez tartozó közügyektől eltiltás mellékbüntetés arányban áll a vádlott cselekményének tényleges tárgyi súlyával, az alanyi bűnösségének fokozottabb voltával és összhatásában alkalmasnak mutatkozik a Btk.37.§-ban írt büntetési célok elérésére.

Észlelte az ítéletábrá, hogy a megyei bíróság a bűnjelek közül a 2. tételszám alatti sáros lábbeli nyomtöredékeket és a 11. szám alatti DNS mintát megsemmisíteni rendelte. Ezt az ítéleti rendelkezést megváltoztatta és ezen bűnjeleknek az iratok melletti kezelését rendelte el.

Észlelte továbbá a felülbírálat során azt is, hogy az elsőfokú ítélet rendelkező részében az első tárgyalási nap tévesen 2008. június 10-ben lett megjelölve, holott az valójában - a 8. számú tárgyalási jegyzőkönyvben írtakra figyelemmel - 2008. július hó 10. napján történt. Ezért megállapította, hogy az első tárgyalás időpontja helyesen 2008. július 10. napja.

A Fővárosi Ítéletábrá a Nógrád Megyei Bíróság ítéletét a rendelkező részben írtak szerint a Be.372.§ (1) bekezdése alapján megváltoztatta, míg a megyei bíróság ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek, ezért azokat a Be.371.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a másodfokú ítélet kihirdetéséig eltelt időt a Btk.99.§ (1) bekezdésében foglaltak alapján a szabadságvesztés tartamába beszámította.

Az ítélet ellen a Be.386.§ (1) bekezdésében foglaltak alapján további fellebbezésnek nincs helye.

Budapest, 2009. március 3. napján

Dr. Szigeti Ágnes s.k.
a tanács elnöke

Dr. Hildenbrand Róbert s.k.
előadó bíró

Dr. Révész Tamásné s.k.
bíró

A Nógrád Megyei Bíróság 7.B.107/2008/22. számú ítélete a Főváros Ítéletábrá 2.Bf.7/2009/4. számú ítéletében foglalt változtatással 2009. március 3. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

Budapest, 2009. év március hó 3. napján

Dr. Szigeti Ágnes s.k.
a tanács elnöke

Kiadmány hitelélül:

Ónodi Gáborné
bíróági ügyintéző